

en Sygdom, der falder ind under Kategorien Epidemier eller andre smitsomme Sygdomme. Falder den Syge derimod ikke i Hænderne paa en autoriseret Læge, men paa en Person, der ikke er i Besiddelse af de fornødne Føretidstidstaber for at kunne kjende Sygdommen, vil altsaa dette Tilfælde ikke komme til Autoriteternes Kundskab, og som Følge deraf de til Forebyggelse af Epidemier eller af smitsomme Sygdommes Udbredelse nødvendige Foranstaltninger ikke blive truffene, og det er en meget stor Ulempe. Det er jo nemlig saa, at man ser de saakaldte Kvalsalvere tage ganske rask væk den Slags Sygdomme i Kur ligesom andre Sygdomme. Der er f. Ex. en Høiesteretsdom af 31te Oktober f. A., som viser, at Folk have påtaget sig at kurere Difteritis og Skarlagensfeber ved Magnetisme. Hvorvidt det nu lader sig gjøre, det veed jeg ikke; jeg hynes ikke, det er troligt; men det skal jeg ikke udtale mig videre om. Men vist er det, at Difteritis og Skarlagensfeber henhøre til de smitsomme Sygdomme og Epidemier, til de Sygdomme, som der efter Epidemiloven skal tages Forholdsregler imod fra det Offentliges Side. Naar altsaa det første Tilfælde af denne Art, som forekommer paa et Sted, falder i Hænderne paa en ikke autoriseret Person, der muligvis ikke kjender Sygdommen og ikke bryder sig om, hvad det er, saa vilde derved kunne tilveiebringes Udgangspunktet for en Epidemi, der kan undrage sig Autoriteternes Opmærksomhed i lang Tid og altsaa have til Følge, at der ikke træffes de fornødne forebyggende Foranstaltninger. Dernæst er der en anden Ulempe, som heller ikke er saa lille. Dersom der nemlig træffes en Ordning, hvorved Noget af de Syge komme udenfor Behandling af de autoriserede Læger, saa vil alt, hvad der hedder medicinal Statistik, miste sin Grundvold eller i alt Fald blive i høj Grad usikker, og det er ligeledes en Ulempe af stor Betydning. Medicinalstatistikken eksisterer jo ikke alene for at hvide den theoretiske Tilfredsstillelse, at man veed Bested med disse Data, men den eksisterer tillige for at være Grundlaget for de almindelige Foranstaltninger, der fra Autoritetens Side kunne træffes mod Sygdommen. Medicinalstatistikken eksisterer for at oplyse om, at visse Sygdomme paa

visse Steder have antaget en for stor Udbredelse; dette leder atter til at undersøge, hvad Grunden dertil kan være, og til at undersøge andre Forhold, som trænge til at forbedres. Saaledes bliver altsaa Medicinalstatistikken ikke alene en Videns Sag, men den bliver ogsaa et virkelig Grundlag for en praktisk Indgriben mod Sygdommen. Men det er jo let at se, hvorledes den medicinale Statistik mister saa at sige Fodfæste, naar det ikke længer kan forudsættes, at det er Regelen, at de Syge tages under Kur af autoriserede Læger, der have den Forpligtelse til deres Foresatte at indberette disse Sygdomstilfælde og iøvrigt at forsyne Autoriteterne med de fornødne statistiske Oplysninger. Derfor finder jeg ogsaa, at det er forbunden med den største Betænkelse at røre ved Lovgivningen paa dette Punkt. Man udsætter sig nemlig derved for, at man tager Fodfæstet bort fra de almindelige medicinale Foranstaltninger, som man jo dog alligevel vil have foretaget, og som vi jo netop i den senere Tid her i Rigsdagen have bestjæstiget os med og vedtaget Love til Fordel for. Hvilken Betydning Medicinalstatistikken har der, og hvilken Betydning det har for den, at ikke-autoriserede Læger have Lov til at kurere paa Folk, har jeg netop haft Veilighed til at se Exempel paa for nylig med Hensyn til Christiania, navnlig fordi jo der det Spørgsmaal er opstaaet, om den saakaldte Prostitutions Afstæffelse har formindsket eller formeret de syfilittiske Tilfældes Antal. Men med Hensyn til dette Spørgsmaal, sige netop de mest kyndige Personer, at det veed man ikke Noget om, fordi efter den senere Lovgivning i Norge kunne Andre end autoriserede Læger tage Folk under Behandling, og fordi jo kun de Tilfælde anmeldes, som foresalde i autoriserede Lægers Praxis; de Mange, som der kluddres med paa en eller anden Maade, veed man ikke Noget om; selvfølgelig svæver der saa, og maa der være, stor Usikkerhed over dette Spørgsmaal. Jeg kan derfor ikke sige Andet end at, som Lovforslaget foreligger, og som det forekommer mig, det maa læses, og som jeg er overbevist om, at det vil blive læst af Domstolene, vil det have en højst skadelig og meget indgribende Virkning paa vore Sundhedsforhold.